

- w Białymstoku mieszkał przy ul. Wojskowej 11 (wg spisu lekarzy w Polsce z 1928 r.)
- „(...) doktor Stefan Salmonowicz, który w okresie białostockim swojego życia zaprzyjaźniony był z moim Dziadkiem, doktorem Czesławem Karwowskim. Ponieważ obaj mieli tę samą, całkiem nową w owych czasach, specjalizację medyczną, bardzo chętnie sobie nawzajem pomagali nie tylko radą, ale też i wymiernym codziennym wsparciem; mój Dziadek dość często jeździł do Warszawy w sprawach sądu lekarskiego, w którym się udzielał, tak więc dr Salmonowicz wiele razy miał okazję zastępować go w jego laboratorium. Za co zresztą z zasady nie chciał przyjmować wynagrodzenia. Okazją do podobnych rewanzów były rozprawy sądu lekarskiego, w których uczestniczył Salmonowicz, ale i urlopy, choroby, czy inne wyjazdy. Normalne, choć sporadyczne rzeczy. Dr Stefan pracując w publicznym szpitalu musiał wszystkie zastępstwa załatwiać "lege artis", na zawsze więc pozostało w moim Dziadku odczucie głębokiego długu wdzięczności wobec bezinteresowności kolegi, z którym zresztą utrzymywał też kontakty towarzyskie. (...)”

[inf. J. Szostakowskiego, wnuka Cz. Karwowskiego]

- **AUTOR Salmonowicz, Stefan**

TYTUŁ Choroby zakaźne (kompendium): według wykładów, wygłoszonych na kursach dla siostr pogotowia sanitarnego P.C.K. *ADRES WYD.* Białystok. Nakł. Białostockiego Okręgu PCK, 1933.

- w 1938 r. był skarbnikiem Białostockiej Wojewódzkiej Rady Łowieckiej; mieszkał przy ul. Wojskowej 4
- „(...) ożenił się. A było to tuż przed wojną. Niestety, Mama nie pamiętała nazwiska wybranki Doktora, wiedziała tylko, że w momencie ślubu była ta pani wdową. „(...) Według wspomnień mojej Mamy, w przeddzień wybuchu wojny prezydent Białegostoku próbował wyreklamować przed mobilizacją jednego z dwóch mieszczących tu lekarzy bakteriologów, czy, jak później się mówiło - analityków. Nie udało się i obaj zostali zmobilizowani. (...)”

[inf. – j.w.]

- „(...) w 1939 r. zmobilizowany (jako lekarz w stopniu kapitana) do WP i wysłany na front; w wyniku działań wojennych dostał się do niewoli radzieckiej. (...)” [Dz.U. Min. Spr. Nr 8 z 25.II.1948 r.]

- więzień w Kozielsku*) (nr ewid. 3319, kapitan, przydział wojskowy: 3 szp. okr.), skąd przesłał wiadomość na początku 1940 r.

- Приговор: ВМН [высшая мера наказания (расстрел)], 15-17.04.1940 направлен в распоряжение начальника УНКВД по Смоленской обл. (список-предписание № 029/1 от 13.04.1940)

Wyrok: kara śmierci (rozstrzelanie), 15-17 kwietnia 1940. Wysłany do szefa UNKWD w rejonie Smoleńska. (lista-nakaz numer 029/1 z 04/13/1940)

- zamordowany w Katyniu; cmentarz katyński: nr tabliczki epitafijnej 3251

- awansowany na stopień majora dnia 1 XI 2007 r. [patrz: Lista oficerów pomordowanych przez NKWD w 1940 r. w Katyniu, Charkowie i Twerze awansowanych przez Prezydenta RP i Ministra Obrony Narodowej na wyższe stopnie oficerskie: Na stopień majora: **Salmonowicz Stefan**, poz. 1012]

- **Treść wpisu w „Księża Cmentarna Katyń”:**

Kpt. rez. Stefan SALMONOWICZ s. Ludwika i Heleny z Czernickich, ur. 15 V 1887 w majątku Gudziszki, na Kowieńszczyźnie. Absolwent Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu w Moskwie (1913). Uczestnik I wojny światowej. Po 1921 r. pracownik Uniwersytetu Stefana Batorego i białostockiego Szpitala Zakaźnego. W stopniu kpt. zweryfikowany ze starsz. 1 VI 1919, przydzielony do 3 szp. okr., *bdd*

- 20.09.2010 r., Turośń Kościelna k. Białegostoku – zasadzono „Dąb Katyński” poświęcony Stefanowi Salmonowiczowi

*) Osadzonymi w obozie w Kozielsku byli oficerowie (także podchorąży) służby stałej i rezerwy Wojska Polskiego (nauczyciele, lekarze, artyści, przedstawiciele wolnych zawodów, nauczyciele, urzędnicy państwowi) wzięci do niewoli przez Sowiećów po zajęciu wschodnich obszarów Polski po 17 września 1939; zostali zamordowani w Katyniu w dniach 3.04 – 12.05.1940 r.